

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.939 van 28 maart 1996
in de zaak A. 66.568/VII-13.543.**

In zake : Guillaume DE KEYSER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A.-R. VANLAERES,
kantoor houdende te GENT,
Willem Tellstraat 8

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van Oost-Vlaanderen.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat A.-R. VANLAERES op 24 november 1995 namens Guillaume DE KEYSER heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 september 1995 waarbij het beroep van omwonenden tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Gent van 13 april 1995 tot het verlenen aan DE KEYSER en SNOECK (Vleeswaren Deko) van een milieuvergunning op proef voor zes maanden voor het uitbaten aan de Wijmenstraat te Mariakerke (Gent) van een vleesverwerkend bedrijf, niet wordt ingewilligd, het beroepen besluit evenwel wordt opgeheven en de vergunning geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 29 januari 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 februari
1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
G. VANHOLME die, loco Advocaat A.-R. VANLAERES ver-
schijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct van
de directeur M. DHONDT, die verschijnt voor de verweren-
de partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het proce-
durereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat in het enig middel de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt aangevoerd,

doordat het bestreden besluit de milieuvergunning weigert omdat,

- "rekening houdend met de ligging ten overstaan van gebieden die hindergevoelig zijn", de inrichting milieuhygiënisch niet verenigbaar is met de omgeving,

- het afvalwater problemen kan doen rijzen m.b.t. "een aantal parameters (BOD, COD)" en

- de mazouttank op 10 juli 1995 nog steeds niet aan een dichtheidstest was onderworpen en de container voor het opslaan van het ontvettingsprodukt nog steeds niet was ingekuipt, en dit in weerwil van de desbetreffende voorwaarden opgelegd in de door het college van burgemeester en schepenen afgegeven proefvergunning, terwijl

- de inrichting blijkens het gewestplan "Gentse en Kanaalzone" gelegen is in industriegebied hetwelk blijkens het bepaalde in de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bestemd is voor het vestigen van industriële of ambachtelijke bedrijven, en daarenboven het beroep van twee omwonenden ongegrond wordt bevonden,

- het besluit zelf stelt dat over het afvalwater "een aantal gegevens ontbreken m.b.t. de samenstelling", en

- op 10 juli 1995 de door het college van burgemeester en schepenen in de proefvergunning bepaalde termijn van drie maanden om de mazouttank op haar dichtheid te testen nog niet verstreken was en die test sedertdien is uitgevoerd, en de container voor het opslaan van het ontvettingsprodukt verwijderd was,

zodat het besluit berust op vage en onjuiste feitelijke en juridische gegevens en niet afdoende is gemotiveerd;

Overwegende dat in de nota de verwerende partij wijst op de ligging, op 10 meter van het bedrijfsgebouw in kwestie, van de woning van de twee appellanten, op de onvolledigheid van de vergunningsaanvraag op het stuk van het afvalwater en op de door de bevoegde diensten bij het plaatsbezoek gedane vaststelling dat de inrichting zeer slordig, onhygiënisch en in overtreding met de reeds opgelegde milieuvoorwaarden wordt uitgebaat;

Overwegende dat het bestreden besluit de vergunning op proef voor een termijn van zes maanden weigert om de hierna volgende redenen :

"Overwegende dat het bedrijf reeds sedert 1972 uitgebaat wordt op de huidige exploitatieplaats; dat sedert 1982 zonder vergunning wordt gewerkt; dat de exploitant enkel over een vergunning beschikt voor een stoomketel;

Overwegende dat uit het plaatsbezoek is gebleken dat het bedrijf op een zeer slordige en onhygiënische manier wordt uitgebaat; dat de vloer op verschillende plaatsen gebroken en gebarsten is; dat een van de lokalen niet mee gereinigd was; dat de plastic flappen tussen de verschillende ruimtes vuil waren; dat op een aantal wanden nog bloedresten aanwezig waren, ondanks het feit dat het lokaal reeds gereinigd was;

Overwegende dat ondanks het voorgaande door de bevoegde Minister een tijdelijke erkenning tot 31/12/1995 werd afgeleverd voor het vervaardigen van gezouten, gedroogde en gerookte vleesprodukten;

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' gelegen is in een industriegebied, waarvoor art. 7.2.0. en 8.2.1.1. en 2.1.2. van het KB van 28/12/72 van toepassing zijn; dat de inrichting in overeenstemming is met de zonering volgens het gewestplan; dat de dichtste vreemde woning (die van de appellanten) zich situeert op ca. 10 meter van het bedrijfsgebouw;

Overwegende dat de dierlijke afvalresten in bakken opgeslagen worden in een koelruimte waar ook afgewerkte produkten liggen; dat het afval regelmatig wordt opgehaald;

Overwegende dat m.b.t. het afvalwater, dat via enkele vetvangers terechtkomt in de Lieve, een aantal gegevens ontbreken m.b.t. de samenstelling van dit afvalwater; dat gezien de afkomst van het afvalwater en de beperkte zuivering, er zich problemen kunnen stellen met een aantal parameters (BOD, COD, ...);

Overwegende dat de ondergrondse mazouttank van 4.000 l enkelwandig is uitgevoerd en niet vergund is en derhalve dient geweigerd te worden; dat in de proefvergunning werd opgenomen dat deze tank aan een dichtheidstest dient onderworpen te worden binnen 3 maanden na het afleveren van deze vergunning en dat dit op 10/07/1995 nog niet gebeurd was;

Overwegende dat de plastic, kubusvormige container voor de opslag van het ontvettingsprodukt buiten opgesteld staat en nog steeds niet is ingekuipt, alhoewel dit in de proefvergunning werd opgelegd en de werken hiervoor niet van die aard zijn dat ze 3 maanden in beslag nemen;

Overwegende dat m.b.t. de geluidsoverlast het oude airconditioningstoestel vervangen werd en een rudimentaire isolatie aangebracht werd; dat uit metingen van de Dienst Leefmilieu van Gent blijkt dat deze maatregelen een voldoende positief effect hebben;

Overwegende dat het plaatsbezoek plaats vond op de zeer warme namiddag van 10/07/1995 en dat buiten het bedrijf nauwelijks enige geur werd vastgesteld; dat mogelijke geurhinder tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden;

Overwegende dat de argumenten van de appellanten, gelet op wat voorafgaat, ongegrond zijn; dat op grond van het dossier en meer bepaald de onhygiënische uitbating en het nalaten aan de opgelegde voorwaarden te voldoen, de milieuvergunning echter geweigerd dient te worden;

Overwegende dat deze milieuvergunningsaanvraag werd getoetst aan de vigerende technische, milieuhygiënische en ecologische criteria binnen het Vlaamse gewest;

Overwegende dat de inrichting rekening houdend met haar kenmerken en omvang, en rekening houdend met de ligging ten overstaan van gebieden die hindergevoelig zijn (bv. vanwege de belangrijkheid van de woonfunctie) een te grote negatieve impact zou hebben op mens en leefmilieu;

Overwegende dat de inrichting milieuhygiënisch niet verenigbaar is met de omgeving; dat de milieuvergunning dient geweigerd te worden";

Overwegende dat, wat het motief m.b.t. de ligging van het bedrijf betreft, met name "dat de inrichting rekening houdend met haar kenmerken en haar omvang, en rekening houdend met de ligging t.o.v. gebie-

den die hindergevoelig zijn (bv. vanwege de belangrijkheid van de woonfunctie) een te grote negatieve impact zou hebben op de mens en het leefmilieu", het besluit niet alleen geen precieze gegevens bevat m.b.t. die gebieden maar daarenboven het beroep van twee omwonenden wier woning "zich situeert op ca. 10 meter van het bedrijfsgebouw", ongegrond verklaart, na te hebben vastgesteld dat de geur- en de geluidshinder, zijnde de twee belangrijkste bezwaren van de appellanten, binnen aanvaardbare perken blijven; dat met de verzoekende partij moet worden vastgesteld dat op de in het bestreden besluit vermelde datum van 10 juli 1995 de termijn van drie maanden, waarbinnen luidens de in eerste aanleg door het college van burgemeester en schepenen verleende proefvergunning de mazouttank aan een dichtheidstest moest worden onderworpen, nog niet verstreken was, nu hij ten vroegste kan zijn ingegaan op 21 april 1995, zijnde de dag volgend op die van de verzending van het vergunningsbesluit door het gemeentebestuur; dat, voor zover het bestreden besluit met "de onhygiënische uitbating" doelt op de omstandigheid "dat uit het plaatsbezoek is gebleken dat het bedrijf op een zeer slordige en onhygiënische manier wordt uitgebaat; dat de vloer op verschillende plaatsen gebroken en gebarsten is; dat een van de lokalen niet mee gereinigd was; dat de plastic flappen tussen de verschillende ruimtes vuil waren; dat op een aantal wanden nog bloedresten aanwezig waren, ondanks het feit dat het lokaal reeds gereinigd was", dit gebrek aan interne hygiëne te dezen niet als een rechtsgeldig weigeringsmotief in aanmerking lijkt te kunnen komen, nu het besluit niet preciseert in welke mate dit gebrek, dat veeleer verband houdt met de criteria gesteld door de federale wetgeving op het stuk van de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en sommige andere inrichtingen, een weerslag heeft op het leefklimaat van de omgeving; dat, gelet op het belang dat voormelde motieven hebben gehad in de besluitvorming, moet worden geconcludeerd dat het

middel volgens hetwelk het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd, ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat de verzoekende partij onder meer aanvoert wat volgt :

"Het niet verder kunnen uitbaten brengt voor verzoeker mede dat hij geen inkomen meer zal hebben. Verzoeker is niet stempelgerechtigd zodat zijn inkomen nihil zou zijn.

Verzoeker heeft ook de financiële middelen niet om op een andere plaats een nieuw bedrijf te bouwen en in te richten.

De leeftijd van verzoeker brengt ook mede dat geen enkele bankinstelling hem de nodige lening zal willen toestaan.

Dat ook het niet verder kunnen uitbaten van het bedrijf een repercussie heeft op het inkomen van zijn zuster die in het familiebedrijf, oorspronkelijk gesticht door de vader, ook tewerkgesteld is.

Dat ook het personeel noodgedwongen naar de werkloosheid zal worden verwezen en een faling niet uitgesloten zal zijn.

Dat mocht per impossibile verzoeker de intentie hebben op een andere locatie een nieuwe uitbating op te starten de afwezigheid of de schaarste aan industriegronden in de regio daarvoor een hinderpaal is.";

Overwegende dat de verwerende partij repliqueert dat de laatste uitbatingsvergunning is afgelopen in 1982 en het bedrijf sedertdien zonder vergunning werkt, dat het nadeel louter financieel en dus niet moeilijk herstelbaar is, dat het trouwens niet met precieze en concrete gegevens wordt gestaafd maar integendeel op vage en hypothetische omschrijvingen is gesteund, dat het, gelet op de slordige en onhygiënische wijze van uitbating en het ontbreken van een vergunning tijdens het laatste decennium, te wijten is aan de eigen handelwijze van de verzoekende partij;

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van het bestreden weigeringsbeslissing tot gevolg heeft, niet alleen dat de vergunning op proef niet kan worden

omgezet in een "definitieve" vergunning, maar tevens dat de verzoekende partij de bedrijfsactiviteiten moet staken waardoor haar enige bron van inkomsten voor onbepaalde tijd wegvalt; dat de gevolgen daarvan een ernstig nadeel vormen hetwelk, gelet op het feit dat het bestaan zelf van het bedrijf in het gedrang komt, als moeilijk herstelbaar kan worden aangemerkt; dat uit de stukken van het dossier blijkt dat voor een deel van de inrichting, met name de stoomketel, nog een geldige vergunning voorhanden was; dat derhalve de opwerping van de verwerende partij volgens welke voormeld nadeel aan het eigen toedoen van de verwerende partij te wijten is omdat sedert 1982 zonder vergunning wordt gewerkt, slechts gedeeltelijk opgaat; dat ook aan de tweede schorsingsvoorwaarde is voldaan;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie

van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 september 1995 waarbij op beroep van omwonenden de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Gent van 13 april 1995 tot het verlenen aan DE KEYSER en SNOECK (Vleeswaren Deko) van een milieuvergunning op proef voor zes maanden voor het uitbaten van een vleesverwerkend bedrijf, wordt opgeheven en de vergunning geweigerd.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig maart 1900
zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld
uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.